

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 28 października 2004 r.

w sprawie C-148/03 (wniosek Oberlandesgericht München o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG przeciwko Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾

(Konwencja Brukselska — Art. 20 i 57 ust. 2 — Niestawienie pozwanego — Pozwany mający miejsce zamieszkania na terytorium innego Umawiającego się Państwa — Konwencja Genewska o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów — Kolizja konwencji)

(2005/C 6/22)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-148/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie Protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. dotyczącego dokonywanej przez Trybunał Sprawiedliwości wykładni Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, wniesiony przez Oberlandesgericht München (Niemcy), na podstawie postanowienia z dnia 27 marca 2003 r., który wpłynął do Trybunału dnia 31 marca 2003 r., w sprawie Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG przeciwko Portbridge Transport International BV, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, R. Schintgen (sprawozdawca) oraz N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 października 2004 r. wyrok, zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Artykuł 57 ust. 2 lit. a) Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, w treści zmodyfikowanej Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej, Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalii oraz Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, powinien być interpretowany w ten sposób, że sąd Umawiającego się Państwa, przed który została pozwana osoba mająca miejsce zamieszkania na terytorium innego Państwa Członkowskiego, może oprzeć swą jurysdykcję na konwencji szczególnej, której stroną jest także to pierwsze Państwo, a która zawiera szczególne postanowienia dotyczące jurysdykcji, nawet wówczas, gdy pozwany w danym postępowaniu nie wypowiada się co do istoty sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 11 listopada 2004 r.

w sprawie C-171/03 (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Maatschap Toeters, M. C. Verberk przeciwko Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Wołowina i cielęcina — Premia z tytułu wczesnego wprowadzenia cieląt na rynek — Termin do złożenia wniosku o przyznanie premii — Sposoby obliczania terminu — Ważność rozporządzenia (EWG) nr 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-171/03, mającej za przedmiot wniosek, który wpłynął do Trybunału dnia 14 kwietnia 2003 r. o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy), postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2003 r. w postępowaniu: Maatschap Toeters, M. C. Verberk, działający pod nazwą handlową „Verberk-Voeten” przeciwko Productschap Vee en Vlees, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas (sprawozdawca) i R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 11 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1 a) Wykładni art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r., określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów należy dokonywać w ten sposób, że termin wyrażony w tygodniach, taki jak termin przewidziany w art. 50 bis rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3886/92 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1244/82 i (EWG) nr 714/89, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2311/96 z dnia 2 grudnia 1996 r., kończy się z upływem ostatniej godziny tego dnia w ostatnim tygodniu, który nazwą odpowiada dniowi, w którym dokonano uboju.

b) Stosując art. 50 bis rozporządzenia nr 3886/92 Państwo Członkowskie nie może ustalić momentu złożenia wniosku o przyznanie premii zgodnie z regułami procedury krajowej mającymi zastosowanie w jego wewnętrznym porządku prawnym do porównywalnych terminów krajowych występujących w regulacji dotyczącej wniosków.

- c) Wykładni art. 50 bis rozporządzenia nr 3886/92 powinno się dokonywać w ten sposób, że wniosek o przyznanie premii może być uważany za „złożony” w terminie wyłącznie jeżeli wpłynął do właściwego organu przed upływem terminu.
- 2) Analiza przedstawionego pytania nie ujawniła żadnej okoliczności, która mogłaby wpłynąć na ważność tego przepisu w zakresie, w jakim całkowicie wyłącza on z możliwości korzystania z premii wnioskodawcę w razie przekroczenia terminu złożenia wniosku, niezależnie od rodzaju i wagi tego przekroczenia.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 18 listopada 2004 r.

w sprawie C-284/03, Belgia przeciwko Temco Europe SA (¹) (wniosek Cour d'Appel de Bruxelles o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta Dyrektywa w sprawie podatku VAT — Art. 13 B lit. b) — Transakcje zwolnione od podatku — Najem nieruchomości — Porozumienie dotyczące użyczenia)

(2005/C 6/24)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-284/03, mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 2 lipca 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour d'Appel de Bruxelles (Belgia) postanowieniem z dnia 19 czerwca 2003 r., w postępowaniu: Belgia przeciwko Temco Europe SA, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, A. Rosas (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts i S. von Bahr, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 18 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Wykładnia art. 13 B lit. b) Szóstej Dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku 77/388/EWG powinna być dokonywana w ten sposób, że transakcje, w ramach których spółka używa jednocześnie, za pomocą

różnych umów, związanym z nią spółkom tej samej nieruchomości w zamian za zapłatę wynagrodzenia ustalonego przede wszystkim na podstawie zajmowanej powierzchni i te wykonywane umowy mają za przedmiot pasywne w swej istocie pozostawienie do dyspozycji lokali czy powierzchni nieruchomości, w zamian za wynagrodzenie, którego wysokość została powiązana z upływem czasu, a nie świadczenie usługi podlegającej innej kwalifikacji, stanowią transakcje „najmu nieruchomości” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 28 października 2004 r.

w sprawie C-357/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 98/24/WE — Ochrona zdrowia i bezpieczeństwa pracowników — Ryzyko związane z obecnością środków chemicznych w miejscu pracy — Brak transpozycji dyrektywy na całym terytorium danego Państwa Członkowskiego w wyznaczonym terminie)

(2005/C 6/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-357/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: D. Martin i H. Kreppel) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnik: E. Riedl), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia w trybie art. 226 WE wniesioną w dniu 19 sierpnia 2003 r., Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 28 października 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do pełnego zastosowania się do dyrektywy Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG), Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.